

Η πιο μεστή στιγμή του Τζ. Σάλιντζερ

«Η Φράννυ και ο Ζούι» σε μετάφραση της Αθηνάς Δημητριάδου

Η αριστουργηματική νουβέλα του Τζ. Ντ. Σάλιντζερ (1919-2010), «Η Φράννυ και ο Ζούι», κυκλοφορεί σε καινούργια μετάφραση της Αθηνάς Δημητριάδου, από τις εκδόσεις Πατάκη.

Εκδόθηκε το 1961 και περιγράφει τρεις ημέρες από τη ζωή δύο αδελφιών στα είκοσι κάπι τους χρόνια, τον Νοέμβριο του 1955. Η φοιτήτρια Φράννυ και ο ανερχόμενος πθοποιός Ζούι -τα νεότερα από τα επτά παιδιά της οικογένειας Γκλας- είναι δυο παιδιά-θαύματα, που αναζητούν εναγωνίως τη θέση τους στον κόσμο, συνεχίζοντας τον προβληματισμό του Χόλντεν Κόλφιλντ -πρωταγωνιστή

στο προγενέστερο έργο του συγγραφέα, «Ο φύλακας στη σίκαλη» (1951), που ταυτίστηκε με

τη γενιά των μπίπνικ. Με τον ευάλωτο ψυχισμό τους και τη σκοτεινή συντροφιά της απώλειας του μεγαλύτερου αδελφού τους, Σίμουρ -που αυτοκτόνησε, περιφέρονται αναζητώντας ατέρμονα αλήθειες, μα παραμένουν θλιβερά μόνοι.

«Όσο το δυνατόν πιο πιστός στο πνεύμα του Μάθιου Σάλιντζερ, που σε ηλικία ενός έτους παρότρυνε κάποιον καλεσμένο να φάει ένα κρύο φασόλι, παροτρύνω τον εκδότη μου, μέντορά μου και (ο Θεός να τον έχει καλά) στενότερο φίλο μου Γουίλλιαμ Σον, ψυχή του *The New Yorker*, εραστή του παρακινδυνευμένου, προστάτη του ολιγογράφου συγ-

γραφέα, υπερασπιστή των αθεράπευτα φαντασιόπληκτων και παράλογα σεμνό μεταξύ των εν ζωή μεγάλων καλλιτεχνών-εκδοτών, να δεχθεί τούτο το φουκαριάρικο το βιβλιάράκι», γράφει ο Σάλιντζερ.

Μέσα σε αυτό το «φουκαριάρικο βιβλιάράκι» -το λίγο μεγαλύτερο από 200 σελίδες αποτυπώνονται διαχρονικά θέματα της ανθρώπινης κατάστασης. Κι αν «Ο φύλακας στη σίκαλη» είναι το έργο με το οποίο ο Σάλιντζερ κέρδισε τη συγγραφική του φήμη, η παρούσα νουβέλα, δίκαια από πολλούς θεωρείται κόσμημα -η πιο μεστή και δυνατή του στιγμή.

[SID:13505301]